

mandens Forstaaelse af Forretningsordenen, men jeg antager, at Folketingsmanden vil være enig med mig i, at Forhandlingen om Formandens Forstaaelse af Forretningsordenen rettest burde finde Sted ved særlig Sejlighed. Jeg vil derfor nu betragte enhver yderligere Forhandling om dette Spørgsmaal som bortfaldet.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Det er mig ikke ukært, at jeg saa hurtigt efter det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojen) saar Ordet. Det ærede Medlem sølte sig saa ilde berørt af, at jeg sagde, at han havde tilegnet sig to Ord fra den afgaaede Førsteminister, nemlig at Folketingsmændene manglede Evne og Vilje. Det er jo imidlertid absolut rigtigt, at den ærede Folketingsmand har tilegnet sig disse Ord, jeg har citeret. Han sølte sig endog saa saa ilde berørt ved min Udtalelse derom, at han sagde, at jeg havde noget at lære af Estrup — hvad vel er muligt — og det, jeg skulde lære, var da, at jeg skulde lære at tie, saa længe jeg ikke havde noget andet at sige. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, at naaget han staar paa et meget højt Stade, er han dog ikke naaet saa højt, at han i denne Sal kan diktere mig, naar jeg skal tie, og naar jeg maa tale; dette afgør den ærede Formand alene. Jeg vil endvidere sige til det ærede Medlem, at i min saglige Fremstilling af denne Sag, og om den er i Strid med Grundloven eller ikke, har han ikke forsøgt at røkke en eneste Udtalelse af mig, og hvorfor? Fordi han ikke kan! Han maa lade dem staa. Dersom det ærede Medlem kunde bringe det dertil, at alle de Medlemmer, som ikke vare enige med ham, burde tie, havde han vel for sit eget Vedkommende opnaaet meget, men jeg tror ikke, at Sagerne eller Befolkningen vilde være kjent med, at det ærede Medlem naaede saa vidt.

Spørgsmaalet, som egentlig ligger for nu ved Slutningen af denne Behandling, og som jeg ikke kan komme bort fra, er dette: Er det forelagte Forslag i Strid med Grundloven eller ikke? Det er et ikke uvigtigt Spørgsmaal, og det kan jeg ikke saaledes lade gaa hen ubesvaret. Jeg behøver ikke at tage noget Hensyn til de Udtalelser, der

ere fremkomne fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, thi han er ikke fremkommen med noget som helst, der positivt paaviser, at det er i Overensstemmelse med Grundloven; han har kun været bekymret, beklaget sig, vredet sig og vendt sig — det er det hele, han har gjort — men han er ikke fremkommen med nogen som helst Grund for, at Forslaget er i Overensstemmelse med Grundloven. Jeg har da den højtærede Indenrigsminister at henholde mig til. Han er fremkommen med en positiv Forklaring, ifølge hvilken efter hans Opfattelse det forelagte Forslag er i Overensstemmelse med Grundloven. Maa jeg imidlertid gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister gør sig skyldig i en Misforstaaelse eller Fejltagelse. Det er jo om at gøre, at Spørgsmaalet kommer til at foreligge saa klart som muligt, og naar da den højtærede Minister mener, at man er mod en partiel Reform, saa er det ikke rigtigt. Nej, derom staar Striden ikke; Striden staar paa, om man, som ved det forelagte Forslag, har Ret til at gaa til Forholdet 1: 20,000 og sige, at det er omtrent 1: 16,000. Det er det, Striden staar paa, det er det, det kommer an paa. Kunde man klare dette ved den tidligere Fremgangsmaade eller ved en rigtig Fortolkning af Grundloven, var Retten utvivlsomt paa deres Side, der mene, at Forslaget ikke er grundlovstridigt; men kan man ikke det, har jeg, i alt Fald for mit personlige Vedkommende, Lov til at fastholde, at Forslaget er grundlovstridigt. Den højtærede Minister var enig med mig i min Betragtning, at den Stilling, der nu er, og som Lovgivningsmagten ikke gør noget ved, er ikke grundlovstridig, og vi ere uenige med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), hvilken sidste sagde, at denne Tilstand var ikke i Overensstemmelse med Grundloven, for ikke at sige grundlovstridig. Jeg skal nu berøre den ærede Indenrigsministers Dmtale af Loven af 9de Februar 1866, som skulde bevise, at man havde Lov til at gaa den Vej, man nu gaar, og jeg har, da Ministeren kom tilbage til dette, gennemgaaet dette Forhold for ogsaa at kunne klare Stillingen desangaaende, for at der ikke skulde komme noget vildebenende frem under denne Sags Behandling haade i og uden